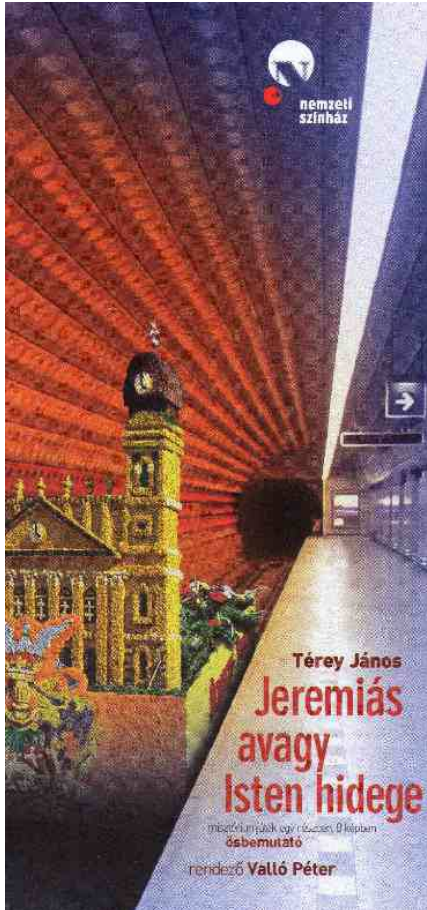

2010. 12. 20. hétfő

Térey János Jeremiás avagy Isten hidege

műsorunkjéről egy részben a 8.közlésben

ősbemutató

Nagy Jeremiás	László Zsolt
Nagyné Bakóczy Dorottya	Molnár Piroska
Róflás	Berlits Réka
Cukor	Stohl András
Dágya Károly	Hévér Bábor
Enné Jeró	Ujvári Zoltán
Mókuz	Bánfalvi Eszter
Dr. Feresztényi Gyula	Bloskó Péter
Ráczvári Mátyas, halott	
Ókris László	Szarvas József
Abramóó Mikós, halott	Ráfóti Zoltán
Parcellán László	
Skarlát Johanna	Murányi Tünde
Melissa Dorottya, halott	Kelemen József m.v.
Rápony Pál	Sáptel Andrea
Dr. Poroszlav Sarolta	Makranczi Zalán
Feterfa János	Somody Kálmán m.v.
Rácz János	László Attila / Farkas Dénes
Székely Ottó	Szecs Dózsa
Pócsy Géza	Demidova Natália, Porposz Mikosné,
Égesszoros meggyezés	Véninger Sándor
Ladányi István	Hámori Gábor, Pirász István, Szabó Milán,
Symonkóka	Tóth András, Wesszégber Nikolett, Buoaházi Zsombor, Somervölgy Bruno, Ruzsnai Abél
Tóth András, Wesszégber Nikolett, Buoaházi Zsombor, Somervölgy Bruno, Ruzsnai Abél	
zene	Mélys László
díszlet	Anfal Csaba
jármű	Benedek Mari
hangja	Gyöngyösi Tamás
dramaturg	Németh Virág, Vörös Róbert
rendezőasszisztens	Herpai Rita
rendező	Valtó Péter

Jegyek válthatók

a Nemzeti Színház Jegyváltójában 1051 Budapest, Andrássy út 26.
hétköznap: 10 és 18 óra, hétfőn: 11 óra és 19 óra között,
tel.: 371 1963, 323 0964, 523 0995, 373 0774.
a Színház pénztárában hétköznap: 10 és 18 óra között,
munkaszüneti és ünnepnapokon: 10 óra és 18 óra között,
illetve színháztechnikai központjában, Tel.: 476 6668
online: www.nemzetiszh.hu
valamint az éremt jegyváltókban

(Előzetesen írtam!)

Ezt a színházat megelőlegezem magunknak, mert csak hétfőn kerül rá sor. Én azonban nagyon rosszul vagyok, még mindig! Hétfőn fog majd csak kiderülni, hogy színházba megyek vagy kórházba! Hát majd meglátjuk. Se színház, se kórház! Ildi ment a színházba az Apjával. Mind a ketten egybehangzóan állították, hogy egy szót sem értettek az egész darabból, szerencse, hogy nem mentem, én jártam jobban, a betegségem ellenére. Legalább itthon szenvedhettem az ágyban, nem a színházban! Hát-hát „szegény” Alföldi, tényleg feszegeti a kirúgási ládát, de 2013-ig érvényes a szerződése. Addig nem lesz nézhető darab a Nemzetiben?

2010. 12. 25. szombat

www.jatekszin.hu
1088 Budapest, Terezi ut. 4B.
Jegypénz: 13.00-18.00 óráig, telefon: 512-0400
Információ: Jegyiroda Kft. honlapján: www.jegyiroda.hu
Jatekszin Szervezési: 1088 Budapest, Jókai u. 21.
Nyitva tartás: hétfőtől-péntekig 10.00-16.00 óráig Telefon: 239-1540

KELLÉR D.-HORVÁTH J.-SZENES I.:
A SZABIN NŐK ELRABLÁSA

BÁNYAI MÁRTON, TANÁR	SZÉKHELYI JÓZSEF
BORBÁLA, A FELESÉGE	TÓTH ENIKŐ
ETELKA, A LEÁNYA	FÁRKASHÁZI RÉKA
SZILVÁSY BÉLA	BARABÁS KISS ZOLTÁN
IRMA, A FELESÉGE	NYILAS EDNA
RAPOSA HOGDÁN, BORKRIKESKEDŐ	BOTÁR ENDRE
RETTEGI FRIDOLIN, SZÍNIGAZGATÓ	KEREKES JÓZSEF
RETTEGINÉ	DOBOS ERIKA
SZENDEFFY ENDRE	CRESPO RODRIGO
RÓZA	RÁTUNYI HAJNI
KOBÁK, ISKOLASZOLGA	GYUKÁR TIBOR

Rendezte: **BALÁZSOVITS LAJOS**
Rendezőasszisztens: MOLNÁR SZILVIA
Dizájntervező: MENCZEL RÓBERT
Jelműtervező: TORDAI HAJNAL
Zene: BÓLBA TAMÁS
Koreográfus: BÓBIS LÁSZLÓ

A jegyet karácsonyra kaptam a Férjemtől. (Minő meglepetés!) Igaz, én harcoltam ki magamnak ezt a „dicsőséget”, mert nagyon meg akartam nézni! („Zenés darabra nem megyünk!”) Ez a színdarab nagyon emlékezetes számomra, mert 1956-ban (12.15.) a „nagy balhé” után, ezzel a darabbal nyitott a József Attila Színház. A Papámnak már nagyon hiányzott a kultúra és ahogy az első színház játszani kezdett, már ott is voltunk! Természetesen, minket gyerekeket is vittek, mert nem volt senki, aki vigyázhatott volna ránk. A legnagyobb dili kellős közepén már elcsavarogtunk egyszer (ez persze más történet), ezért különösen nem mertek egyedül hagyni bennünket gyerekeket, hát ment az egész család a színházba. Mellékeltem a Papám vonatkozó bejegyzését, íme:

Ujlaky: Farkas Antal
Capistrano: Kibédy Eszter
Dubonis Titus: Bótklly Tibor
Vitez püspök: Nagy István
Carvajal fiborn: Keresz Emil
Teriz: Némethy Margit
Szlóczy Liliak: David Liliak
Franciscus: Pándy Lajos
Bastida: Gera Zoltán
Remig lovag: István István
Vitorkez: Keutsky József

stb.

Népladrang Sínkén
1956. okt. 6.

210. Gáli József: Szabadnépfegy.

Dinlet: Bercegyi Tibor
Jelmex: Schaffer Judit
Rendete: Benedek Árpád.

Mama: Gálfi Hilda m.v.
Feter: Könyvi Gyula
Andor: Jók László
Jozsef: Andras Edit
Pellep: Zsuzsi László
Ernest: Kutas József.

József Attila Sínkén
1956. okt. 7.

211. Moniz: Sári bíró.

Dinlet: Gera Zoltán
Jelmex: Mialhoszly Eszter
Rendete: Horvai István.

Sári bíró: Greguss Zoltán
Birnó: Dayka Margit
Jozsef: Sós László
Feter: Kellerme Ewa
Pangó Kovács: Barilides Zoltán
Lizi: Slovák Teri
Kajdósi négy: Kozák László
Manci: Katay Verda

Vetor: Kész Margit
Gedi: Slovák Teri
Varny: Könyves Sándor
Tüppöcs: Gyenge Árpád
Tolaj: Váda József
Tarcali: Baginuszky János
Szabó Pál: Andrácz Vilmos
Gyöge: Köröndi János.

Madách Sínkén
1956. okt. 14.

212. Szinetár György: Dériné utrolat

Dériné Sínkén előadása
1956. dec. 16.

213. A szabin nők elrablása.

F. és P. Schöntau darabjából írt: Kellér Péter.
Zene: Slovák Teri. Vezet: Sárosi István.
Dinlet: Vogel Eric. Tán: Kincsesy Viola.
Schaffer Judit. Szerep a jelmexet
Karnát: Kéri Zoltán Pál.

Rendete: Lovas Edit.

Detleg: Fridolin: Bilcsi Tivadar
Rendete: György György
Bácsi: Erdődy Kálmán
Borbála: Baró Anna
Stella: Könyvi Margit
Silvéri Béla: Boródi János
Jozsef: Borovay György
Rapun: Turgyósi Pál
Róza: Sárosi Teri
Kobak: Csóka István
Pellep: Pogany Margit
Elvira: Tany Edit.

József Attila Sínkén
1956. dec. 25.

214. Pirandello: Hat nap leveles egy szarót.

Látható az itt leírtakból, hogy október 14 és december 25 között nem játszott budapesti színház. (A 212-es ssz. dec. 16-i bejegyzés nem számít, mert a Déryné Színház „tájéoló színház” volt és többnyire vidéki színházakban játszott. Sajnos nem derül ki az itt leírtakból, hogy hol játszották a Déryné útrakél c. darabot, talán a Kulich Gyula téren (?), Apu ott volt az biztos, mert szerepel a feljegyzésében. A Kulich Gyula téren volt egy kis színháza a társulatnak, itt tartották a próbákat, itt voltak a raktárai és egyéb kiszolgáló helyiségek, igazgatóság, ilyesmi.)

Az 1956-ban látott darab fergeteges volt! A szereplők mind-mind az akkori színházi élet legjava. Pergő ritmusú, felszabadult előadás volt, dallamos, fülbemászó dalbetétekkel (Szenes Iván). Csak egyszer láttam a darabot, de szinte minden dalát ma is tudom szövegével együtt (*Mások vittek rossz utakra engem, a mások bűne az én hibám. Nem volt semmi nagyra vágyás bennem, nem is lett volna soha talán....stb.*) (*Róza magában túl teng a próza....stb.*) stb. Abban a pillanatban, amikor a Székhelyi József belépett a színpadra eszembe jutott, hogy Endrődy Kálmán volt a tanár úr! Egy olyan dolog, amire nem is emlékeztem, hogy emlékszem! Csoda érdekes dolog! Utólag másoltam ki Apu füzetéből az itt látható oldalt és tényleg, de nem is volt kétséges! Összehasonlítottam a szereposztást:

Rettegi Fridolin, színigazgató: Bilicsi Tivadar / Kerekes József

Ugye Bilicsi Tivadarra, mint bohócra vagy inkább Bruhahá-ra emlékszik az én korosztályom. (Csinn-bumm cirkusz, Kossuth rádió vasárnap de. műsora)

Azután az:

Apu hod megy be az a nagy elefánt az oroszlán barlangjába?

Apu hod megy be, ha meghívják egy teára?

Ha csak az ormányát dugja be a buta,

Az egy kész könnyelműség.

Mire felszívná a teáját, leharapták rég az ormányát!

Akkor mit csinál? stb., stb.

Végig kellene nézmem az Apukám további feljegyzéseit, hogy milyen szerepben láttam még, „igazi” színházi szerepére nem emlékszem, de A szabin nők elrablása, Rettegi Fridolinjára nagyon is! Az ilyesmire mondják, hogy: Telitalálat!

Nagy feladat hárult Kerekes József „szomszéd úrra” (Kedves Jóska nagyon sajnálom!), nem is tudja megoldani, pedig igyekszik. Egyébként látványos, hálás szerep, de nem tudta megoldani. (Talán a színpad kicsi, vagy a „szomszéd úr” túl nagy, rémes volt!)

Bányai Márton, tanár: Endrődy Kálmán / Székhelyi József

Bármibe lefogadom, hogy Endrődy Kálmánra nem emlékszik senki! Még a színháza sem, megnéztem a színház honlapját és a „Mennyei páholy” rovat alatt azt olvastam, hogy „feltöltés alatt” azaz nem találtam semmit!

Endrődy Kálmán tipikus „balek” szerepkörre volt predesztinálva, talán az életben is ilyen lehetett. Szorgalmas, nagy tudású, szerény, félnék, örökké

kétkedő, elismerésre vágyó, de azt soha meg nem kapó, lelkiismeretes, túlzottan becsületos stb., stb. ilyen szerep a „Tanár úr” szerepe. (Talán a Nyúl tanár úr hasonlít rá a legjobban.) Endrődy Kálmán, ha nem is volt ilyen a civil életben (fogalmam sincs), nagyon hasonló lehetett, mert mindig ilyen szerepeket kapott, vagy alaposan be lett skatulyázva! De ebben a darabban: Telitalálat!

Székhelyi József, ilyen azaz próbál ilyen lenni, talán láthatta is azt a régi darabot? Ha nem láttam volna azt a régi előadást, bizonyára Ő tetszett volna a legjobban. (Bár egy kicsit a feledékenységi jelenetet túljátssza!)

Számomra emlékezetes még:

Róza, a szolgáló: Szemes Mari / Rátonyi Hajni

Ennél a szerepnél sajnós elfogult vagyok a Szemes Mari javára, sajnálom Hajnika. Annyira imádtam a Szemes Marit, hogy azt nem is lehet felidézni. Színészkép gyűjteményem legfőbb darabjait a Szemes Mariról begyűjtött képek alkották, Ő volt a világ legjobb Katája (Makrancos hölgy), de bizonyára mindenki emlékszik a Ványadt bácsi Dadus szerepére: „Hej, ha ezt a Gálja, Galagonyácska megérhette volna...” (Vagy, hogy van?)

Szóval ez a kotnyeles szolgálólány, akinek először a Tanár úr felolvassa a színdarabját, mindent tud, „bennfentes” lesz. Persze mindent titkolni kell a Borbála, a Tanár úr felesége előtt. Titokban zajlanak a próbák, különös emberek fordulnak meg az úri házban, mindez számos helyzetkomikumra ad lehetőséget. A feladatot a Szemes Mari úgy oldotta meg, hogy Ő volt Róza, nem Szemes Mari, aki Rózát alakít, hanem Róza volt! Telitalálat! (Vagy ezt már írtam?) A szerep annyira jól van megírva, hogy szinte elrontani sem lehet (Egyébként a többi szerep is!) Rátonyi Hajnal is igyekszik, jó is. Csak nem kellett volna látnom azt a régi darabot! Ej, ej!

A darabnak sikere van! Én meg sajnáltam a közönséget, hogy „be kell érnie ennyivel”, mert ha láthatták volna azt a régit!! Nem szabad megöregedni, mert az ember annyi élményt gyűjt be, hogy az új már nem fér be, ezért kitaláljuk, hogy a régi volt a jobb és töröljük az újat. Lehet, hogy így van, de lehet, hogy nem. Pedig örülnöm kellett volna, hogy annyi szar (bocsánat) után végre van egy darab, amit legalább nézni lehet (nem dühöngeni!), akkor miért is nem vagyok elégedett? Mert olyan hakni ízű volt az egész! Összeállt egy pár ember, hogy levágják a nézőket, a pénzért teszik, nem a színjátszásért! Igen, milyen nagy kár!

Sok gyerek is volt a színházban! Talán a karácsony miatt, mindig csodálkozom, ha felnőtt előadásra hoznak gyereket, azután meg elszégyellem magam, hogy milyen hülyeség, hiszen engem is mindig cipeltek! Ki törődött azzal, hogy érti a gyerek vagy nem! És találtam magamnak mindig valamit, minden darabban, zenében, a magam számára kialakított „bűvkörben” éltem. Ma is Őrzöm a „jelmez terveimet”, még a Gina Lolobrigidának is terveztem jelmezt! Igaz a Fehér Miklós, későbbi díszlet- és jelmeztervező volt a rajztanárom az iskolában! Tehát nem lehet tudni, hogy egy gyerek mit szűr át magán egy-egy színházi előadás láttán. Az is igaz, hogy az iskolával (is) rendszeresen jártunk színházba! A Petőfi Színházba (Három szegény

szabólegény) az Arany János Színházba (Koldus és királyfi, Aranyember, Kőszívű ember fiai, Timur és csapata stb.) Ma is az ilyen színházra vágyom, ami elvarázsol, eltüntet, átlényegít, nem hamis, igazi, igazi, igazi. Majdnem ilyen színház volt a: Mikve. Innen tudom, hogy képes vagyok még felismerni, átélni és tudni azt, hogy nem bennem van a hiba, tudok még NÉZŐ lenni, ha arra érdemes a színház, a színmű!

2010. 12. 26. vasárnap

SZABÓ MAGDA:
BÁRÁNY BOLDIZSÁR
 ZENÉS MESÉJÁTÉK KÉT RÉSZBEN
 SZÍNPADRA ALKALMAZTA: KOVÁCS KRISZTINA

BÁRÁNY BOLDIZSÁR KLEM VIKTOR
 BERTALAN, AZ ÉDESAPJA SCHNEIDER ZOLTÁN
 BORBÁLA, AZ ÉDESANYJA MARJAI VIRÁG
 MÁRTON KAPITÁNY; NYÚL TANÍTÓ; MÓKUS DOKTOR ADORIÁNI BÁLINT

NAPOSZKA; HOLDAGYBA; MÁRKES MÁRTA; PONTY PIRGÓKA BÉDE SÁRDITA
 ÉB ELIÁNKER; TERHÉNYES SZAMÁRKA SZABÓ ÁRPÁD
 PONTY FERENC; DÓ. SAS TIBOR BATA ISTVÁN
 MÉRKE ANDRÁSI KATA
 LÓD LŐRINC RECSKÉS MIHÁLY
 EGÉR EDIT ADÁM ERIKA
 CICA KORNÉL BÓNÉ JÓZSEF
 ÉB LÉHÉRE ÉDESANYJA; LÓD LŐRINC ÉDESANYJA DARÓCZI GABRIELLA
 KOKAS PÁL; LÓD LŐRINC ÉDESAPJA KOVÁCS JÁNOS
 SÚN TAMÁS MATHUZ GÉRGELY
 SÜGER SEBESTÉN TAKÁCS SZABOLCS
 JAHGOS SZERLŐ; SZENTIANOS BOGAR TOTTH SÁNDOR

DRAMATURG: KOVÁCS KRISZTINA
 DÍSZLET-JELMEZ: CZIEGLER BALÁZS
 JELMEZFELELŐS: DUDÁS ZSUZSA
 MŰSZKI: HARASZTI JANKA
 KOREOGRÁFUS: KATONA GÁBOR
 ZENE: VODKU EGYÜTTES

RENDEZŐ: ÓRI RÓZSA

"MINT A HÓ, FEHÉR A GYAPJA,
 VAGY CIPŐJE, ZÖLD KALAPJA,
 VÁLÁN LIZONNÁSKOSÁR,
 BODOLÁR VILÁG JÁR,
 CSOKKA KÉTIN, ERDŐSZÉLEN
 KÉREK TÖNÁL, SÁLUVEGÉN
 MEG AZ ERDŐ HÜVÖSÉBEN
 FÉTKÖZ, HORICAL,
 BOLDIZSÁR,
 BÁRÁNY BOLDIZSÁR"

SZABÓ MAGDA NÉPSZERŰ MESÉJE EGY OLYAN BÁRÁNYTÚRÓL SZÓL, AKI NEM SZERET ISKOLÁBA JÁRNI, ÉS MINDIG BORSÓT TÖR MÁSOK ORRA ALÁ. A SOK ROSSZSÁGOT BÁRÁNY BOLDIZSÁR GALMAS KALANDOK SORÁN PRÓBÁLJA MEG JÓVÁ TENNI. A KEDVES ÁLLATGYÓRÁK TÁRULÁSÁGOS ÖRTÉNYÉNEK ZENÉS SZÍNPADRA VÁLTOZTATVA MOST ELŐSZÖR TALÁLKOZHATNAK A GYEREKEK.

AZ ELŐADÁST TÁMOGATTA: AZ OKTATÁSI ÉS KULTURÁLIS MINISZTERIUM OKM

MÉDIATÁMOGATÓ:

JEGYEK KAPITÁNYOK
 A RADNOTI SZÍNHÁZ KOZONNÉGYELŐGÁRTÁJÁNÁL: BUDAPEST, VI. KER. NAGYVIZÓ U. 11.
 (TELEFON: 33460070, 331 1001)
 ÉS A RADNOTI SZÍNHÁZ PENNYFÁRÁBÁN (TELEFON: 343-6792, 331 0600/112)

Próbálkozunk a Lányokkal is, folyamatosan. Karácsonyra kapták a fenti darabra a jegyeket. Végül átadtuk a szüleinek a kíséretet, mert még mindig nem gyógyultam ki a tüdő gyulladásomból. Szakadni kezdett a hó is, nem volt tanácsos kimennem az utcára, tehát ment együtt a CSALÁD. Utána jöttek ebédelni, izgatott kérdés: Na milyen volt a színház? Jó! (...és ..?) Jó! Az egyik színésznek el vált törve két ujjá! Mögöttünk olyanok ültek, akik folyamatosan beszéltek! Meg volt egy gyerek, aki énekelte a dalokat, biztosan már többször látta! Nagyon jó volt a díszlet!

2010. 12. 28 kedd

Az előadás végén, amíg vártunk a ruhatárban a következő szöveget hallottuk: „Kritikán aluli volt ez az előadás, meg is nézem ki rendezte, hogy nehogy máskor is vegyek jegyet a rendezésére. Ferde volt minden, ferde a színpad, ferde az asztal, még a falak is ferdek voltak, rémes! És milyen gusztustalanok voltak a szereplők, pfuj!”

Népszabiban olvastam:

„Most Valló Péter (rendező) a Radnóti Színházban teljesen Chagall árnyékába vonta a darabot. Horgas Péter a kicsi színpadot valószerűtlen méretűnek látszó hodályá varázsolta, csupa ferde vonallal, ferdek a falak, a polcok, de még az asztallap is. Cserhalmi György így is talál színeket, eszközöket az öreg Mendel Krik, a hatalmából-vagyonából kivert családapa őseréjének, hatalmas életkedvének, majd a vereség utáni szűkülő összeroppanásának elrajzoltóságában is hatásos ábrázolásához. A Radnótiban azonban nem igazán sikerült eldönteni, mit is játszanak.” (Zappe László)

Illik ezek után nekem egyáltalán megszólalnom! Pláne, hogy egyikkel sem értek egyet! Hogy egy nagy kavarc volt az egész az biztos. Na, de az alaphelyzet is az volt! Odesszában játszódik a darab, kikötőben, mindenféle népség él egy halomban, fuvarozók, kereskedők, piaci árusok, rossz lányok, kocsmák stb., stb., és töménytelen vodka! Hát nem az úri osztály mulat éjszakáinként a kikötői lebujsban! A darabban szerepel egy vak zenészekből álló zenekar, amit a mi esetünkben a „Vodku” együttes képviselt, napszemüvegben. Hangulatos, de a darab témájához nem kapcsolható dalokat játszottak. Ildi mondaná: „Vágókép” azaz a zenék alatt rendezték át (többnyire) a színpadot. Tehát mégis kellett, ha máshoz nem, hát az átrendezéshez. Díszlet: Nekem tetszett, ha ferde, legyen ferde. Célja volt? Igen, megnagyobbítani a parányi színpadot. (Ugyebár tudjuk, hogy a Radnóti nem színház volt eredendően, hanem „Irodalmi Színpad”, ahol előadóestek mentek, nem színdarabok, ezt örökölte a Bálint András és ezen a színpadon csinál most színházat.) Kellott nagyobbítani (látszólag persze) a színpadot? Igen. Így lehet csak? Igen, akkor meg jó a díszlet. Nekem a Benedek Mari jelmezei is nagyon tetszettek. Hát bizony elképzelhető, hogy nem csipkés Miss

Triumph alsóneműben szaladgáltak 1927-ben az odesszai zsidó lányok, asszonyok. Bunda bugyiban, barna cérna, gumis harisnyában, fejkendőben és/vagy parókában, maguk varrta olcsó ruhában, hogy ez gusztustalan, igen, lehet, de erre volt lehetőség. Dicséretére váljon a női szereplőknek, hogy vállalták ezekben a göncökben a szereplést, pedig nagyon előnytelen ilyen szerelésben megjelenni (és nem csak) színpadon. Szóval folytathatnám még, de túl sok lenne.....

Azonban a Cserhalmi alakítása, baj, nagy baj! Nekem a „Dúvad” a Bessenyei Ferenc volt! Ha Ő tört, zúzott, vágott, csapott, akkor ott tényleg kő, kövön nem maradt! Cserhalmi a szerepe szerint egy „Dúvad”. Hát ebben a Pasiban bizony nincs „őserő”, „hatalmas életkedv” stb., stb. (Lásd: fentebb) Illetve, a szerep szerint van benne, de ezt a Cserhalmi nem tudta megmutatni, egyszerűen sajnálatra méltó az igyekezete, de annyira nem tudja „megmutatni”, de annyira nem, hogy egy idő után sajnálni kezdtem a Cserhalmi urat. Talán, ha nem igyekezne annyira..... Mű zajokkal segítettek Neki, hogy egyáltalán észre lehessen venni, hogy „balhé” van! Amikor összetört (fia fejbe kólintja, erősen), akkor meg már nem volt mit eljátszania. Miket írt a Zappe? Érthetetlen! Meg még: Kicsi a színpad, sok a színváltás, túl sok a szereplő, a Bálint András egyáltalán nem lehet hallani. Nem létezik, hogy a zsidóságot csak Chagall értelmezésén keresztül lehet láttatni? Kell, hogy minden háztetőn legyen egy hegedűs? Muszáj repülni a színpadon? Mellékesen kívánom megjegyezni, hogy Mendel Krik egy 62 éves férfi, aki már „öreg” és mindenki csodálkozik, hogy mi a francot akar az életének „újra kezdésével” amikor ilyen öreg? (Na, mit szóltok ehhez?)

Ha van kedvetek nézzétek meg, érdekelne a véleményetek!

Végeredmény: kíváncsi lettem, hogy milyen darabot írt az Iszaak Babel? Ez lesz a következő olvasmányom.

Iskolatársaimtól az Uram kapott egy könyvet, amit azonnal elkezdtem olvasni és nagyon ígéretesnek látszik. A könyv címe: 144 ártatlan nap (Czipper Ágota, Athenaeum)

Kedves Barátaim!

Kívánok Nektek, Családotoknak, (semmiképpen nem rosszabbat, mint amilyen a 2010-es volt):

Élhető Újévet!

A magyar puztán Forrás: Der Standard

Jelenleg Magyarországon igazán csak egy embernek jó:

„Üdvözet az Olvasónak!”

2010. 12. 30.

Ibici